

MEDICINSKA
FAKULTETEN

Institutionen för hälsovetenskaper
Arbetsterapeutprogrammet

Upplevelser av fartfyllda turer i naturen med fritidshjälpmidlet Joëlette

- Intervjuer med barn med funktionsnedsättning, föräldrar och personliga assistenter

Författare: Niki Nilsson och Lotta Larsson

Handledare: Oskar Jonsson

Kandidatuppsats, Intervjustudie

Hösten 2023

Lunds universitet
Medicinska fakulteten
Programnämnden för rehabilitering
Box 157, 221 00 LUND

Upplevelser av fartfyllda turer i naturen med fritidshjälpmedlet Joëlette

- Intervjuer med barn med funktionsnedsättning, föräldrar och personliga assistenter

Författare: Niki Nilsson & Lotta Larsson
Handledare: Oskar Jonsson
Examensarbete på kandidatnivå, Intervjustudie
Hösten 2023

Abstrakt

Bakgrund: Aktivitet och delaktighet är viktigt för hälsa och välbefinnande. En funktionsnedsättning kan medföra inskränkt delaktighet i fritidsaktiviteter. Fritidshjälpmedlet Joëlette, kan beskrivas som en en-hjulad rullstol med två handtag fram och bak. Joëlette används för att möjliggöra för personer med funktionsnedsättning att delta i turer i naturen. Bara ett fåtal tidigare studier finns om liknande hjälpmedel och endast med vuxna deltagare.

Syfte: Att undersöka hur barn med funktionsnedsättning upplever fartfyllda turer i naturen med fritidshjälpmedlet Joëlette, utifrån barns, föräldrars och personliga assistenters utsagor.

Metod: Tvärsnittsdesign med åtta semistrukturerade intervjuer med barn, föräldrar och personliga assistenter. Deltagarna rekryterades via den ideella föreningen Glädjeknuff-Skåne som anordnar Joëlette-turer för barn med funktionsnedsättning. En manifest innehållsanalys med induktiv ansats användes.

Resultat: Upplevelserna av Joëlette-turer var positiva. Tre kategorier framkom: 1) *Annorlunda än vanlig rullstol*, 2) *Sinnena aktiveras i naturen*, och 3) *Känna sig delaktig i den sociala miljön*. Turerna bidrog till upptäckter av nya platser i naturen som var svåra att nå med vanlig rullstol, förhöjda kroppsliga förmågor vilka skänkte glädje, känslor av betydelsefullhet och delaktighet.

Slutsats: Joëlette-turer i naturen bidrar till känslan av delaktighet och positiva känslor för barn med funktionsnedsättning. Fler studier krävs för att få ett bredare perspektiv.

Nyckelord:

Delaktighet, funktionsnedsättning, känslor, natur, en-hjulad rullstol, aktivitet, välbefinnande, hälsa

Experiences of fast-paced tours in nature with the assistive device Joëlette

- Interviews with children with disabilities, parents and personal assistants

Author: Niki Nilsson and Lotta Larsson
Supervisor: Oskar Jonsson
Bachelor thesis, Qualitative interview study
Fall 2023

Abstract

Background: Activity and participation are important for health and well-being. A disability may lead to limited participation in leisure activities. The assistive device Joëlette can be described as a one-wheeled wheelchair with two handles at the front and back. Joëlette is used to enable persons with disabilities to participate in tours in nature. Only a few previous studies exist on similar assistive devices and only with adult participants.

Aim: To examine how children with disabilities experience fast-paced tours in nature with the assistive device Joëlette, based on the accounts of children, parents and personal assistants.

Method: Cross-sectional design with eight semi-structured interviews with children, parents, and personal assistants. The participants were recruited via the non-profit organization Glädjeknuff-Skåne that arranges Joëlette tours for children with disabilities. A manifest content analysis with an inductive approach was used.

Result: The experiences of Joëlette tours were positive. Three categories emerged: 1) *Different from a regular wheelchair*, 2) *The senses are activated in nature*, and 3) *Feeling involved in the social environment*. The tours contributed to the discovery of new places in nature that were hard to reach with a regular wheelchair, heightened bodily sensations which gave joy, feelings of importance and participation.

Conclusion: Joëlette tours in nature contribute to the feeling of participation and positive emotions for children with disabilities. More studies are required for a broader perspective.

Keywords

Disability, participation, feelings, nature, onewheeled chair, activity, well-being, health

Lund University
Faculty of Medicine
Program Committee for Rehabilitation
Box 157, S-221 00 LUND

Innehållsförteckning

Innehållsförteckning	3
Introduktion	4
1. Bakgrund.....	5
1.1 Aktivitet och delaktighet.....	5
1.2 Arbetsterapi relaterat till välbefinnande, livskvalitet och hälsa.....	6
1.3 Arbetsterapeutisk teori och modell.....	6
1.4 Naturens inverkan på barn och framkomlighet i naturen.....	7
1.5 Barn med funktionsnedsättning och delaktighet i fritidsaktiviteter.....	8
1.6 Fritidshjälpmedel - Joëlette.....	8
1.7 Aktivitet med fritidshjälpmedlet Joëlette.....	9
Problematisering.....	10
Syfte	10
Specifika frågeställningar	10
Metod	11
Urval.....	11
Datainsamling.....	12
Dataanalys	13
Forskningsetiska avvägningar	14
Resultat.....	16
Annorlunda än vanlig rullstol.....	16
Sinnena aktiveras i naturen	19
Känna sig delaktig i den sociala miljön	20
Diskussion.....	24
Resultatdiskussion.....	24
Metoddiskussion.....	27
Slutsats och implikationer	30
Referenser	32
Bilaga 1 (2) Intervjuguide- Barn	36
Bilaga 2 (2) Intervjuguide - Förälder / Personlig assistent.....	37

Introduktion

Att vara delaktig i aktiviteter är främjande för alla personers hälsa och välbefinnande (Avaheden, 2022; Christiansen et al., 2015). Upplevelsen av delaktighet i aktivitet är subjektiv och påverkas av samspelet mellan personen som utför aktiviteten och miljön som den specifika aktiviteten utförs i (Baum et al. 2015; Munkholm, 2019). Arbetsterapeuter arbetar med fokus på aktivitet och en stor grundpelare inom professionen är just delaktighet i aktivitet för att skapa meningsfullhet för personen (Alunkal Khetani & Coster, 2019). Delaktighet i aktivitet är komplext och påverkas av många person- och miljöfaktorer. En aktivitetsvetenskaplig teoretisk modell som illustrerar detta komplexa samspel är *Person-Environment-Occupation-Participation* (PEOP) (Baum et al. 2015).

I Sverige finns, enligt Myndigheten för delaktighet (2022), cirka 300 000 barn med funktionsnedsättning. En funktionsnedsättning kan medföra inskränkt delaktighet i fritidsaktiviteter (Schreuer et al, 2014). Ett fritidshjälpmedel, som i denna studies sammanhang benämns Joëlette, används för att personer med funktionsnedsättning ska kunna följa med och delta på turer ut i naturen (Joëlette Sverige, 2023). Joëlette kan beskrivas som en en-hjulad rullstol med två handtag både fram och bak samt med säkerhetsbroms baktill och den framförs av minst två personer. I Skåne finns en ideell förening, Glädjeknuff-Skåne, som använder sig av detta fritidshjälpmedel för att barn med funktionsnedsättning ska kunna följa med ut på löprundor i naturen (Glädjeknuff-Skåne, 2023). En studie i Kanada, om ett utflyktsprogram där vuxna med funktionsnedsättning satt i en en-hjulad rullstol liknande Joëlette, visade att detta gav positiva upplevelser av utomhusvistelse samt en känsla av gemenskap (James et al, 2017). En annan studie av en en-hjulad rullstol visade också på positiva upplevelser av utomhusvistelse i terräng samt en känsla av tillförlit och trygghet (Goodwin et al., 2009).

Gemensamt för författarna i denna studie var deras intresse för barn, natur och hälsa vilket ledde dem till en nyfikenhet om att undersöka upplevelser av Joëlette-turer i naturen hos barn med funktionsnedsättning.

Bakgrund

Aktivitet och delaktighet

Inom aktivitetsvetenskap beskrivs begreppet *aktivitet* som neutralt och är inte knutet till en specifik person eller sammanhang utan namngivet av person och samhälle, som till exempel en löprunda (Erlandsson & Persson, 2020; Robinson Johnson & Dickie, 2019). I Robinson Johnson och Dickie (2019) benämns begreppet *görande* som en persons utförande av en specifik aktivitet i ett specifikt sammanhang, som till exempel att springa i skogen.

Aktivitet är viktig för hälsa och välbefinnande och dessa positiva effekter stärks ytterligare när en person är delaktig i ett socialt sammanhang (Avaheden, 2022; Christiansen et al., 2015). Enligt *International Classification of Functioning, Disability and Health (ICF)* (Socialstyrelsen, 2023) definieras delaktighet som en persons engagemang i en livssituation och kan förstås som genomförandet av en uppgift i en social kontext. Alunkal Khetani och Coster (2019) beskriver delaktighet som aktiviteter vilka främjar personens önskade engagemang i samhället, med familj, jämnåriga och vänner. Deras definition av delaktighet är i enlighet med ICF (Socialstyrelsen (2023)). En person vilken utför samma uppgift som andra personer i en kontext kan uppleva delaktighet genom att utföra aktiviteten tillsammans, oavsett om personen utför aktiviteten på samma sätt som de andra eller på ett eget sätt. Ett exempel är att en person deltar i en promenad, men i stället för att gå som de andra gör, använder personen rullstol. Detta kan även bedömas som objektiv delaktighet. Alunkal Khetani och Coster (2019) beskriver vikten för arbetsterapeuter att kunna bedöma delaktighet i aktivitet. Delaktighet i aktivitet är ett stort fokusområde inom professionen för att främja meningsfulla aktiviteter för enskilda personer. Delaktighet inom arbetsterapi beskrivs av Munkholm (2019) som en persons subjektiva upplevelse av att engagera sig i vardagliga aktiviteter. Alunkal Khetani och Coster (2019) tar upp den objektiva bedömningen av delaktighet i aktivitet som en del av arbetsterapeutens arbete men betonar också vikten av att även bedöma personens subjektiva upplevelse av delaktighet i aktivitet. Personens subjektiva upplevelse av delaktighet i aktivitet kan skilja sig från arbetsterapeutens objektiva bedömning av delaktighet i samma aktivitet.

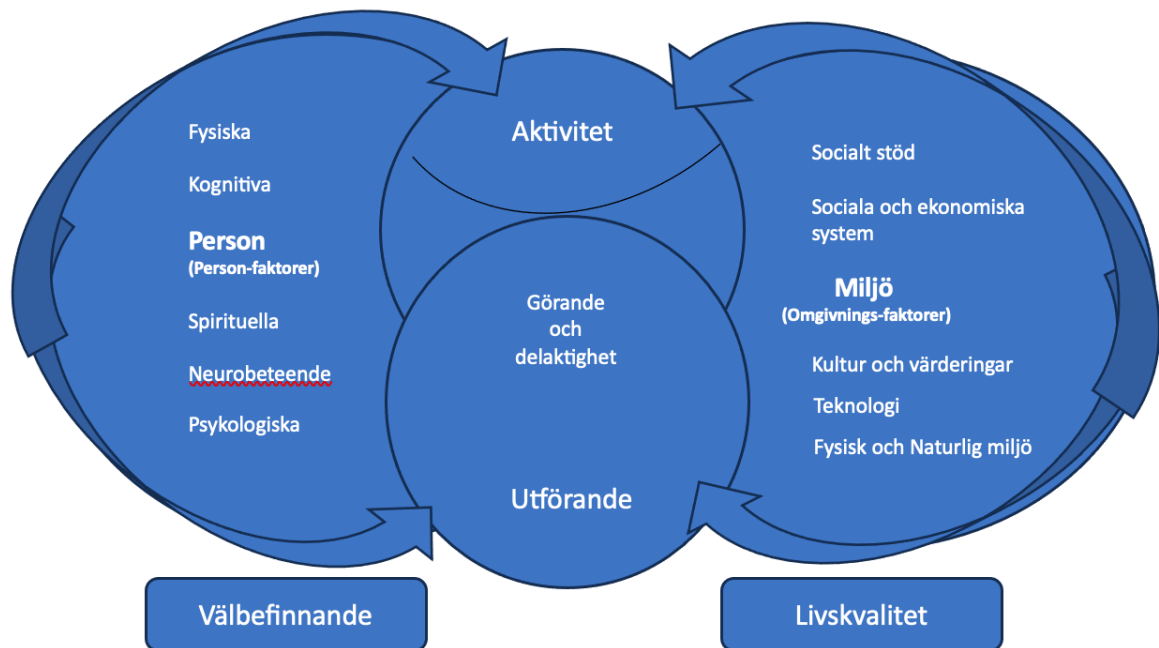
Arbetsterapi relaterat till välbefinnande, livskvalitet och hälsa

Enligt Christiansen et al. (2015) är välbefinnande och livskvalitet relaterat till engagemang i aktiviteter som personen upplever är värdefulla. Värdefulla aktiviteter ger personen upplevelser av mening (Erlandsson & Persson, 2020). En neutral aktivitet omvandlas till en meningsfull aktivitet när den görs av en unik person och beror på personenens förutsättning och det specifika sammanhanget. Olika personer upplever aktiviteter meningsfulla på olika sätt. Upplevelse av mening är en viktig aspekt av aktivitet vilken bidrar till hälsa. Vidare beskriver Munkholm (2019) att utföra aktiviteter som är meningsfulla för personen ger en känsla av sammanhang och främjar därmed personens hälsa. Meningsfulla aktiviteter kan beskrivas som aktiviteter som ger personen en känsla av glädje och tillfredsställelse eller också aktiviteter som krävs av personen i vardagen. Glädjen att göra någonting kan handla om olika saker (Kielhofner, 2012). Det kan vara allt ifrån en enkel tillfredsställelse av en vardagssyssla till en intensiv lycka av att göra sin stora passion i livet. Det finns, enligt Kielhofner (2012), en del faktorer som relaterar till känsla av glädje, vilket bland annat kan vara samhörighet med andra, kroppsörnimmelser (fysisk ansträngning) och intellektuell tillfredsställelse. Känslan av glädje är oftast en kombination av flera faktorer.

Arbetsterapeutisk teori och modell

I Baum et al. (2015) beskrivs *görande* med utgångspunkt i en arbetsterapeutisk modell, *Person-Environment-Occupation-Performance* (PEOP). Modellen beskriver komplexiteten av en persons görande och delaktighet i aktivitet (figur 1). Fyra komponenter beskrivs påverka den komplexiteten: *person*, *aktivitet*, *miljö* och *utförande*. Görande definieras i PEOP som de komplexa interaktionerna som sker mellan personens kapacitet och miljön i vilken personen utför aktiviteter eller uppgifter som är meningsfulla eller krävs av personen. Vidare beskrivs definitionen av delaktighet, i PEOP, som ett aktivt engagemang och medverkan som bidrar till välbefinnande hos personen. Personkomponenten kan relateras till personens engagemang. Vidare relaterar livssituationen och den sociala kontexten till miljökomponenten i PEOP. Genomförandet av en uppgift kan ses som det PEOP-modellen beskriver som utförandet. Samtliga komponenter påverkar, enligt Socialstyrelsen (2023) och Baum et al. (2015), delaktighet och upplevelse av aktivitet.

Figur 1. Faktorer som inverkar på görande och delaktighet utifrån modellen Person-Environment-Occupation-Performance (PEOP) (Baum et al, 2015). Översättning och illustration av författarna till denna uppsats.

Avaheden (2022) och Christiansen et al. (2015) beskriver den sociala miljöns inverkan på delaktighet och definierar social delaktighet. Social delaktighet definieras som en persons deltagande i ett socialt sammanhang vilket stärker personens välbefinnande. Alunkal Khetani och Coster (2019) definierar också social delaktighet och beskriver definitionen som en persons deltagande i aktiviteter som främjar önskat engagemang.

Naturens inverkan på barn och framkomlighet i naturen

Att vara i naturen har en direkt positiv effekt på barns fysiska och mentala hälsa. Naturen som miljö har exempelvis en positiv fysiologisk effekt vilken ger ett lugn för barnet (Seo et al. 2015). Baklien et al. (2016) beskriver att naturen ger unga barn en känsla av att vara mer närvarande och en känsla av fridfullhet. Enligt Song et al. (2020) är naturen en miljö som främjar återhämtning och därmed den psykosociala hälsan för barn.

Orban (2019) framhåller att miljön som finns i Sverige oftast är av god kvalitet och de flesta barn upplevs trygga i sin miljö och att de har möjlighet till lek och att röra sig fritt i närliggande utemiljöer. Barn med funktionsnedsättning har ofta inte dessa möjligheter.

Barn med funktionsnedsättning och delaktighet i fritidsaktiviteter

I Sverige finns cirka 300 000 barn med funktionsnedsättning (Myndigheten för delaktighet, 2022). En funktionsnedsättning innebär problem såsom en betydande avvikelse eller förlust i kroppsfunction eller kroppsstruktur (Socialstyrelsen, 2023). Enligt Schreuer et al. (2014) har barn med fysiska funktionsnedsättningar i många fall en begränsad tillgång till fritidsaktiviteter och särskilt sådana med sociala interaktioner. Alla barn har rätt till fritid, lek och rekreation anpassad till barnets ålder, i enlighet med artikel 31 i FN:s barnkonvention (UNICEF, 2009). Som barn räknas enligt barnkonventionen varje människa som är under 18 år, vilket även författarna av denna studie utgår ifrån. Sverige har ratificerat barnkonventionen och tillämpar därmed konventionen i svensk lagstiftning (Regeringskansliet, 2021).

I Schreuer et al. (2014) finns ett identifierat behov av arbetsterapeutiska åtgärder och anpassningar för att främja delaktighet i fritidsaktiviteter för barn med funktionsnedsättning. Det finns studier som identifierar vilka faktorer som upplevs främjande för delaktighet men även vilka som upplevs förhindra delaktighet i fritidsaktiviteter (Longo et al., 2020; Steinhardt et al., 2021). Den främsta stöttande faktorn som identifierades var socialt stöd från närstående. De främsta hindrande faktorerna var attityder från omgivningen och fysiska hinder för framkomlighet i miljön. Heah et al. (2006) presenterar resultat av hur barn med funktionsnedsättning identifierar ett lyckat deltagande vilket innebar en glädjefylld aktivitet som barnen utförde tillsammans med andra. I Jones et al. (2017) beskrivs upplevelser av delaktighet i aktivitet hos barn med traumatisk hjärnskada som de utförde tillsammans med vuxna. Aktiviteter som var meningsfulla för barnen och där barnen utförde aktiviteter tillsammans med vuxna personer identifierades som främjande för delaktighet.

Fritidshjälpmedel - Joëlette

Fritidshjälpmedel underlättar för personer med funktionsnedsättning att utöva fritidsaktiviteter, hobbies eller sporter. Vad som räknas som fritidshjälpmedel varierar mellan olika regioner och likaså vilket stöd du kan få för att låna eller köpa dessa. Vanligtvis är det något man får bekosta själv men i vissa regioner får man låna fritidshjälpmedel under en begränsad tid. För barn är det oftast lättare att få tillgång till fritidshjälpmedel jämfört med vuxna (1177 Vårdguiden, 2023b).

Joëlette kommer ursprungligen från Frankrike och beskrivs av företaget Joëlette Sverige (2023) som ett fritidshjälpmedel med en sits och ett stötdämpar-försett hjul för att ge personer som har funktionsnedsättning tillgång till att vara med på utflykter i naturen. Joëlettens handtag är utformade för att två eller flera personer ska kunna hålla i, balansera och framföra Joëletten medan en person sitter i Joëlettens sits. Den ena personen befinner sig framför Joëletten och håller i två handtag vilka personen drar i för att få fart på Joëletten. Den andra personen befinner sig bakom Joëletten och håller i två handtag för att balansera Joëletten. På ett bakre handtag finns handbroms och möjlighet att justera handtagets höjd. I PEOP-modellen (figur 2) beskrivs teknologi, som en faktor i miljön vilken påverkar utförande och aktivitet. Joëletten kan alltså i enlighet med Christiansen et al. (2015) beskrivas som teknologi som påverkar utförande och aktivitet.

Joëlette finns att köpa av vem som helst via Joëlette Sveriges (2023) hemsida. Man kan som privatperson låna en Joëlette i Skåne, som står i natur- och friluftsområdet Skrylle, av den ideella distriktföreningen *Rörelsehindrade barn & ungdomar Skåne* (RBU Skåne, 22 december 2023). Det går även att ta del av och åka Joëlette genom att delta vid den ideella föreningen Glädjeknuffs arrangemang. Glädjeknuff skapades i Sverige år 2013 och finns i Skåne, Göteborg och Stockholm. Glädjeknuff-Skåne (26 september 2023) arrangerar egna Joëlette-turer och deltar i offentliga lopp med Joëlette, till exempel vid Helsingborg Maraton eller Österlen Spring Trail.

Aktivitet med fritidshjälpmedlet Joëlette

För barn med funktionsnedsättning innebär Joëlette-turer en möjlighet att få tillgång till naturen och de hälsoeffekter som naturen kan ge vilka beskrivs i litteraturen (Baklien et al., 2016; Seo et al., 2015; Song et al., 2020). Vid en litteratursökning identifierades endast två tidigare studier om ett fritidshjälpmedel likt Joëlette. I en studie av James et al (2017) deltog vuxna personer med funktionsnedsättning i ett utflyktsprogram där de åkte i den kanadensiska terrängen i en en-hjulad rullstol, Trail-rider. Trail-rider har även, liksom Joëletten, två handtag framför sitsen och två handtag där bak. Syftet med studien var att undersöka upplevelser hos bland annat deltagarna vilka satt i Trail-ridern. Resultaten visade att samtliga deltagare uppskattade upplevelsen av att vara utomhus. Deltagarna uppskattade att utforska terrängen utomhus vilket de beskrivit att de inte annars har tillgång till på grund av hinder i miljön. Deltagarna identifierade även ökade sociala möjligheter och upplevde en känsla av

gemenskap. Det beskrevs även, av en deltagare, att utflyktsprogrammet gav möjlighet för denne att vara delaktig i en aktivitet som denne värderar högt. Deltagaren i fråga beskriver att aktiviteten bidrar till vänskap och till ett nytt synsätt på att leva. Detta genom gemenskap, skratt, kommunikation och utforskning av naturen. Goodwin et al. (2009) undersökte deltagarnas upplevelser av att delta i en grupp assisterad vandringsexkursion genom att också åka i en Trail-rider. Deltagarna var fyra vuxna personer med funktionsnedsättning. Resultaten visade att deltagarna uppskattade att komma ut på äventyr vilket de inte gjort sedan de fick sina funktionsnedsättningar. Deltagarna uppskattade hjälpmedlet Trail-rider vilken möjliggjorde detta äventyr ute i terrängen. Deltagarna upplevde att beroendet av personerna som framförde Trail-ridern var på sina egna villkor. Det som möjliggjorde detta var faktumet att de litade på personerna samt att personerna bidrog till en positiv vandringsupplevelse. Detta gjorde de genom att försäkra deltagarna om att deras bekvämlighet och säkerhet prioriteras.

Problematisering

Författarna ser en kunskapslucka genom att ingen studie om Joëlette kunde hittas. Vidare hittades inte heller någon studie som berör *barns* upplevelser av hjälpmedelsanpassade turer i naturen. De studier som gjorts på Joëlette-liknande fritidshjälpmedel är inte gjorda i Sverige. Författarna hoppas med denna studie utöka kunskapen av hur barn med funktionsnedsättning i Sverige upplever turer med Joëlette i naturen. Författarna benämner aktiviteten som Joëlette-turer.

Syfte

Att undersöka hur barn med funktionsnedsättning upplever fartfyllda turer i naturen med fritidshjälpmedlet Joëlette, utifrån barns, föräldrars och personliga assistenters utsagor.

Specifika frågeställningar

- Vilka känslor väcker Joëlette-turer hos barn med funktionsnedsättningar?
- Hur upplever barn med funktionsnedsättning delaktighet vid Joëlette-turer?
- Vilka naturupplevelser ger Joëlette-turer barn med funktionsnedsättningar?

Metod

För att fånga syftet i examensarbetet valde författarna en kvalitativ intervjustudie för insamling av data (Kristensson, 2014). En semi-strukturerad intervju genomfördes för att författarna verkligen skulle fånga informanternas berättelser om upplevelserna. Intervjuerna skedde endast vid ett tillfälle, vilket innebär att det är en tvärsnittsstudie (Kristensson, 2014).

Urval

Författarna gjorde ett strategiskt urval som, enligt Henricsson och Billhult (2012), innebär att deltagare väljs ut som kan ge informationsrika beskrivningar av fenomenet och därmed ge ett bra underlag som svarar på syftet i studien. Inklusionskriterierna var att informanterna skulle ha åkt eller deltagit vid en Joëlette-tur vid minst ett tillfälle och kunna prata svenska. Eftersom inte alla barn med funktionsnedsättning själva kan delta i intervjuer innefattade urvalet även närstående eller personliga assistenter som kände barnet väl. Inklusionskriteriet var även att barnet vars upplevelser skulle undersökas hade någon funktionsnedsättning samt var under 18 år. Totalt intervjuades 8 personer, varav tre var barn, tre föräldrar till barn och två var personliga assistenter till barn (tabell 1).

Tabell 1. – *Informanter samt barnens kön och erfarenhet.*

Variabel	Totalt N=8
Kategori	
Barn*	3
Förälder till barn	3
Personlig assistent till barn	2
Barnets kön	
Flicka	5
Pojke	3
Barnets erfarenhet av Joëlette-turer	
2–5 tillfällen	5
6–10 tillfällen	2
11+ tillfällen	1

* Ett barn med stöd av sin förälder under intervjun.

Deltagarna rekryterades via en av administratörerna till Facebook-gruppen *Glädjeknuff- Skåne* för att nå potentiella informanter till studien. Facebook-gruppen Glädjeknuff-Skåne har 302 medlemmar och är en offentlig grupp där information om Glädjeknuffs arrangemang läggs ut. Målet för Glädjeknuff-Skåne är att ge barn och ungdomar med funktionsnedsättning löparupplevelser i rullande form. Föreningen benämner barnen som åker i Joëletten som ”kaptener” (Glädjeknuff-Skåne, 26 september 2023).

I det första steget kontaktade författarna en kontaktperson, som också är grundaren och medskapare för Glädjeknuff-Skåne, för att informera om studien och be om vidare förslag på några medlemmar som uppfyllde inklusionskriterierna för att få vara informanter till studien. I det andra steget valde kontaktpersonen ut och kontaktade elva medlemmar som samtliga visade intresse av att medverka och gav sitt samtycke till att kontaktpersonen skickade deras kontaktuppgifter till författarna. Kontaktpersonen skickade i det tredje steget kontaktuppgifter till de elva medlemmarna i Glädjeknuff-Skåne varav en var barn, åtta var föräldrar och två var personliga assistenter. Några av föräldrarna och de personliga assistenterna hade koppling till samma barn. Författarna kontaktade endast en informant per barn. I det fjärde steget valde författarna ut åtta informanter som deltagit i Glädjeknuff-Skånes arrangemang och kontaktade dem via mejl för att ge information om studien samt frågade om de var intresserade av att delta. Vid barn som informant mejlades förälder. I mejlet bifogades informationsbrev och samtyckesblankett. Samtliga åtta tillfrågade (tabell 1) anmälde intresse för att delta i intervju via mejl. Datum, tid och plats för intervju bokades in via mejl i det femte steget.

Informanterna var tre barn med någon funktionsnedsättning. Barnen kunde verbalt svara på frågorna och berätta om sina upplevelser. För att även inkludera de barn som inte kunde uttrycka sig själva i tal intervjuades i stället tre föräldrar och två personliga assistenter för att förmedla sina uppfattningar om barnets upplevelser. Barnen var av båda könen och hade funktionsnedsättning, bland annat Cerebral Pares och flerfunktionshinder. Åldersspannet var mellan 6–18 år. Den nyblivna 18-åringen valdes att inkluderas i studien, trots att det inte uppfyllde inklusionskriterierna, med motiveringen att Joëlette-turerna skedde då personen var under 18 år och det var dessa upplevelser som beskrevs.

Datinsamling

Två pilotintervjuer genomfördes, med ett barn och en vuxen som jobbar med barn, för att testa och utvärdera intervjuguiden för barn (bilaga 1). Efter dessa pilotintervjuer omformulerades några frågor och intervjuguiden kompletterades vilket Patel och Davidson (2019)

rekommenderar. Datainsamlingen skedde genom åtta intervjuer där båda författarna deltog. Insamlingen skedde under en tvåveckorsperiod i oktober 2023. Frågorna som ställdes var semi-strukturerade och öppna för att verkligen locka fram informanternas utsagor och deras upplevelser av Joëlette-turer. En intervjuguide togs fram som stöd till författarna för att få en struktur och hålla sig inom studiens syfte. Vid intervju med barn användes intervjuguide 1 (bilaga 1) och vid intervju med förälder och personlig assistent användes intervjuguide 2 (bilaga 2). När det var barn som blev intervjuat fick denna välja om förälder skulle närvara, varav två barn valde att vara själva vid intervjun och en hade hjälp av sin förälder. Vid intervju med barn visades även, enligt intervjuguide 1 (bilaga 1), en bild på barn i en Joëlette i naturen från Glädjeknuff-Skånes Facebook sida för att locka fram ytterligare känslor och beskrivningar. Informanterna var från olika platser i Skåne. Sju av intervjuerna skedde digitalt med ljud, video och skärmdelning och en på plats hemma hos informanten. Intervjuerna varade mellan 24–82 min. Samtliga intervjuer spelades in med ljud, efter godkännande av informanten, för att kunna analyseras i efterhand.

Dataanalys

En manifest innehållsanalys gjordes enligt Graneheim och Lundman (2012) vilket innebär att ingen tolkning skedde i analysen. Det valdes för att få fram det synliga i intervjuerna. Analysen av intervjudata började genom att varje inspelad intervju lyssnades igenom och transkriberades till skriven text. Författarna delade upp intervjuerna så att båda transkriberade lika mycket. Delar från intervjuerna med privat och orelevant information transkriberades inte men allt annat skrevs ut ordagrant för att kunna se alla nyanser (Danielson, 2012). Författarna benämnde, i enlighet med Danielson (2012), intervjuare (I) och informant (x) direkt vid transkribering och intervjuerna kodades med nummer mot en kodlista som endast var åtkomlig för författarna av studien. Den transkriberade texten analyserades med en induktiv ansats av båda författarna var för sig för att sedan sammanställa en gemensam analys. I enlighet med Graneheim och Lundman (2012) plockades i första steget meningsbärande enheter ut som var relevanta för studiens syfte. I andra steget kondenserades de meningsbärande enheterna. I tredje steget skapades koder. I fjärde steget skapades kategorier och underkategorier som diskuterades och analyserades av båda författarna tillsammans för att se likheter och skillnader. Tabell 2 visar exempel på hur fyra meningsbärande enheter kondenserades, kodades och kategoriserades.

Tabell 2. - Exempel på hur meningsbärande enheter kondenserades, kodades och kategoriserades i enlighet med Graneheim och Lundman (2012).

Intervjutekst meningsbärande enhet	Kondenserad meningsenhet	“refl KOD”	Underkategori	Kategori
X älskar ju när det hoppar och sånt också ju, det gör X verkligen. X börjar ju skratta och skrika av förtjusning, lite så här skräckblandad förtjusning. Och skratta och ja och får ett ansiktsuttryck som är nöjd och glad.	X uttrycker skräckblandad förtjusning när det hoppar i Joëletten. X verkar glad och nöjd.	Skräckblandad förtjusning. Känna sig glad.	Känsla som sprider sig i kroppen Känsla som sprider sig i kroppen	Annorlunda än vanlig rullstol
O det var coolt för man kom verkligen överallt liksom vi gick över stenmurar och upp på stenar o allting sånt o liksom det var väldigt häftigt.	Det var coolt och häftigt att komma fram överallt i naturen.	Framkomlighet	Uppleva nya platser.	Annorlunda än vanlig rullstol
Jag har sett X många gånger speciellt när solen kommer igenom träden alltså strimmar genom träden däruppe så gillar X att stirra rakt upp, X tycker det är jättemysigt.	X njuter av att se solens strålar.	Njuter av solen.	Se naturen.	Sinnena aktiveras i naturen
Vårt mål är att kaptenerna ska ha det så bra som möjligt, det är därför vi är där.	Löpare värdesätter kaptenernas välmående högt.	Kaptenernas välmående.	Rollen som kaptän.	Känna sig delaktig i den sociala miljön

Forskningsetiska avvägningar

Författarna beslutade sig för att kontakta den person som är grundare till Glädjeknuff-Skåne eftersom hen hade störst kunskap och ansvarsområde inom föreningen. Eftersom Glädjeknuff-Skåne är en Facebook-grupp beslutade sig författarna för att kontakta personen via Facebook. Det finns en del forskningsetiska aspekter att ta hänsyn till. Det finns fyra huvudkrav vilka är informationskravet, samtyckeskravet, konfidentialitetskravet och nyttjandekravet (Patel & Davidson, 2019). Informationskravet innebär att de berörda ska informeras om det aktuella syftet vilket författarna gjorde genom att mejla ett informationsbrev om bland annat syfte och

vad studien skulle ge. Informationsbrevet mejlades till kontaktpersonen som sedan tillfrågade medlemmar i Glädjeknuff-Skåne om deras intresse av att delta och samtycke till att skicka medlemmarnas kontaktuppgifter till författarna. Informationsbrevet mejlades till de potentiella informanterna vilka författarna prioriterade i sin rekrytering. I mejlet till informanterna bifogades även en samtyckesblankett som uppfyller Samtyckeskravet där deltagarna själva har rätt att bestämma över sin medverkan i en undersökning. Denna samtyckesblankett skrevs på och mejlades eller lämnades fysiskt tillbaka till författarna innan intervjutillfället. När informanten var under 15 år krävdes samtycke av både vårdnadshavaren och barnet i den mån de kan i enlighet med ålder och utveckling. Konfidentialitetskravet innebär att alla uppgifter om personerna i undersökningen ska ges största möjliga konfidentialitet och personuppgifter ska förvaras på ett säkert sätt så att inte obehöriga kan komma åt det. Detta gjorde författarna genom att förvara materialet på en säker plats och koda om namn och andra personuppgifter så det inte är möjligt att identifiera en informant. Författarna valde även att inte ta med ålder vid citaten för att hålla så stor konfidentialitet som möjligt. Nyttjandekravet uppfylldes genom att de insamlade uppgifterna om enskilda personer endast användes i detta examensarbete och raderades efter godkänd examination. I urvalet av informanter resonerade författarna att intervju med både barn samt med närstående och personliga assistenter till barn som inte kunde utföra intervju själva skulle bidra till en variation och ett bredare perspektiv på barns upplevelser av Joëlette-turer. Detta beslut tog författarna för att ett bredare perspektiv kan stärka reliabiliteten.

Resultat

Resultatet fördelades i följande tre kategorier: *Annorlunda än vanlig rullstol*, *Sinnena aktiveras i naturen* och *Känna sig delaktig i den sociala miljön*. Se tabell över kategorier med tillhörande underkategorier (tabell 3).

Tabell 3. -De tre kategorierna med tillhörande underkategorier.

Kategori	Underkategori
Annorlunda än vanlig rullstol	Känsla som sprider sig i kroppen Uppleva nya platser
Sinnena aktiveras i naturen	Att se naturen Att känna naturen
Känna sig delaktig i den sociala miljön	Rollen som kapten Social interaktion Gemenskap Sociala omgivningen i lopp

Annorlunda än vanlig rullstol

Upplevelser av Joëlette som fritidshjälpmedel var många. Det som framkom var hur det kändes att åka i Joëlette och att uppleva nya platser.

Känsla som sprider sig i kroppen

Att åka i Joëletten gav många upplevelser. Det mest framträdande var att det var roligt när man åkte Joëlette på ojämnt underlag eller hinder i naturen och det studsade, skumpade och hoppade. De flesta informanter beskrev även att det var roligt när det gick fort framåt med Joëletten. Även farten i svängarna beskrevs av många som en rolig upplevelse och likaså uppförs- och nerförsbackar.

”Att det är skumpigt o man eller det känns som man håller på att trilla när man svänger [.....] det kittlar i magen.” (barn)

“Det kittlar väl i magen då. Ja. Det är kul. Som när man åker berg- och dalbana eller så.” (barn)

Under turen då det studsade, hoppade och skumpade i Joëletten lockade det fram leenden, skratt och glada skrik från barnen.

“X älskar ju när det hoppar och sånt också ju, det gör X verkligen. X börjar ju skratta och skrika av förtjusning, lite så här skräckblandad förtjusning. Och skratta och ja och får ett ansiktsuttryck som är nöjd och glad” (förälder)

Studsandet var inte alltid bara roligt utan beskrevs kunna göra lite ont om det studsade för mycket. Det beskrevs att det var kul när de åkte över en stor sten men om den var för stor så kunde det göra ont på barnet.

”Asså jag gillar när dom kör över stenar, men när dom kör över typ en jättestor sten så gör det ganska ont på mig” (barn)

Flera av informanterna berättade att barnen uppskattade när det hände saker och när barnen kände att det hände saker i kroppen som det inte gjorde annars.

”Och så X tycker ju om farten tycker om att liksom känna vinden och X tycker om när det är lite action att det skumpar eller att det är brant uppför eller nerför så det tycker X om det rent fysiska liksom att det händer nånting i kroppen som liksom inte händer i vanliga fall när man är väldigt stillasittande som man är när man är i en rullstol hela tiden. Den här hissnande känslan som jag vet X tycker om.” (förälder)

Vidare beskrevs att det ibland kunde bli lite monotont när man åkte i Joëletten på planmark och att de var ute länge vilket kunde upplevas lite långtråkigt.

“Det kan också vara lite monotont om det är liksom väldigt platt så kan det vara lite monotont så då försöker vi säga till löparna att ändra tempo eller försöka hitta på nånting så X blir glad igen” (personlig assistent)

“Vi är ofta ute ganska länge liksom från trekvart till två timmar så det är säkert perioder när det är lite segt” (förälder)

“Amen då blir X lite tröttare liksom i uttrycket i ansiktsuttrycket och X tappar också huvud stabilitet och hållningen och hänger med, det är ju fysiskt jobbigt också naturligtvis för X eftersom X inte har full liksom inte hundra procentig huvudstabilitet amen då hänger X med huvudet liksom.” (förälder)

Att det var fysiskt ansträngande var återkommande i flera intervjuer. Bland annat var det när det skumpade som det ibland kunde vara ansträngande. Det beskrevs även att fysiska förutsättningar kunde göra att det var extra ansträngande att hålla kvar hållningen och stabiliteten i kroppen. Ett barn berättade att hen fick träningsvärk.

På frågan om det finns några nackdelar med hjälpmedlet Joëlette jämfört med andra hjälpmedel svarade flertalet informanter att det inte var samma ergonomiska förutsättningar som i till exempel en rullstol. Vidare berättade informanter om att det finns justeringar och anpassningar som man kunde göra med Joëlette-sitsen för att anpassa efter barnet.

Några barn blev avslappnade av allt som hände under Joëlette-turen och var harmoniska, vilket för någon beskrevs vara att sitta kvar även efter turerna.

En informant beskrev upplevelsen av att åka i Joëletten med många känslouttryck i en mening:

”Kul, roligt, skumpigt, farligt och jag älskar farligt! Eller inte farligt men ni förstår vad jag menar, äventyrligt känns det! Det känns bra helt enkelt!” (barn)

En informant berättade att även om det var jätteroligt att åka Joëlette så var det inte så att bekymren magiskt försvann under turen, som anfall och liknande. Ibland fick Joëlette-turer avbrytas eller ställas in, allt för att barnens välmående skulle gå först.

Uppleva nya platser

Flera informanter berättade om hur Joëlette-turerna möjliggjorde att de kunde ta sig till nya platser. Några beskrev att den stora fördelen var att det bara var ett hjul på Joëletten vilket gör att de bland annat kunde rulla på smala stigar. De berättade att de kom till platser som inte var tillgängliga för barnet annars. Några berättade att de kunde komma fram med Joëletten i princip överallt.

”Att liksom bara att komma ut och få kunna vara där man inte brukar kunna va med rullstol” (barn)

”O det var coolt för man kom verkligen överallt liksom vi gick över stenvägg och upp på stenar o allting sånt o liksom det var väldigt häftigt” (barn)

En informant upplevde det som att det inte fanns några begränsningar eller hinder med en Joëlette. En annan berättade om att kunna ta sig fram i obanad terräng som inte var åtkomlig annars och att barnet fick ta del av en större del av världen.

Sinnena aktiveras i naturen

Att befinna sig i naturen gav många sinnesintryck. Synintryck och känselintryck i naturen gav barnen positiva känslor. Det som framkom här var vad barn beskrev att de såg och kände när de var i naturen.

Se naturen

Att se naturen under en Joëlette-tur beskrev alla informanter som något positivt. Någon gillade att se alla färgerna på löven som var gula, röda och gröna. Många informanter pratade om djur de såg i naturen som kor, får och hästar.

”Att kolla på andra grejer. Kolla på naturen o där springer djur o så. Jo men jag tycker bara det är fint o så liksom.” (barn)

Ibland planerades rutterna för att just kunna se djur längs stigen. En informant berättade att de ibland bara stannade upp i stunden och fångade närkontakten med djuren.

”Så om de får chansen att se ett djur på nära håll så som de inte får se i vardagen så är det jättespännande” (personlig assistent)

Annat som berättades var att det var roligt att se saker man inte såg annars, som en rolig sten. En annan informant berättade om solens strålar.

”Jag har sett X många gånger speciellt när solen kommer igenom träden alltså strimmar genom träden däruppe så gillar X att stirra rakt upp, X tycker det är jättemysigt.” (personlig assistent)

Ett par informanter belyste även upplevelsen av vädret som att se väderomslagen under Joëlette-turen.

”Ja det va blött, löv och höst. Det va typ som höstväder i skogen men när man kom fram till platsen så var det liksom sommar. I skogen var det blött men vid målgången så var det sol och alla hade solglasögon på sig.” (barn)

Känna naturen

Joëlette-tur tog oftast plats i naturen vilket också var en faktor i känsel-upplevelsen av Joëlette-tur. Den friska luften togs upp av flera informanter som en positiv aspekt av att vara ute i naturen. Att det fläktade och att få känna vinden var även uppskattat av flera barn. Ett barn tyckte även om känslan av att det regnade lite på hen.

“X tycker det är mysigt att va ute, som sagt ute i skogen och X tycker ju om när det fläktar på X. För det blir ju inte det där riktiga i och med man är inne i skogen blir det inte den riktiga stormen. Så det tycker X ju om när det kommer lite luft på X. [...] Och sen tycker X ju faktiskt om när vi varit ute nångång när det regnar så att du (barnet) får regnet på dig för då blir X så lite med alla upplevelser för X att då sitter X också (visar) så ryster lite.” (förälder)

Känna sig delaktig i den sociala miljön

Den sociala miljön är komplex. Via intervjuerna berättades det mycket om rollen att vara kapten och den sociala interaktionen som skedde mellan barnen och löparna. Det var en gemenskap inom gruppen men även den sociala omgivningen runtomkring påverkade, exempelvis vid deltagande i lopp.

Rollen som kapten

Vid samtliga intervjuer framkom att det var barnet som stod i centrum under en Joëlette-tur. Samtliga informanter, barn såsom föräldrar och personliga assistenter, uttryckte att löparna var tydliga med detta och att det var välmående för barnet, som de kallade för kaptenen, som prioriterades.

“Vårt mål är att kaptenerna ska ha det så bra som möjligt. Så helt klart. Det är därför vi är där” (personlig assistent)

Samtliga informanter beskrev att löparna lyssnade på kaptenens önskemål under turen, till exempel att springa snabbare. Ibland fick kaptenen även bestämma vart löparna skulle med Joëletten, till exempel över en sten eller stenmur. Ett par av informanterna angav att kaptenen fick bestämma det mesta.

”Att vi ska köra över ett gupp, eller en sten eller att de ska springa fortare. Såna saker.” (barn)

“Jag får bestämma nästan allting” (barn)

Rollen som kapten beskrevs som att vara den viktigaste personen en stund och informanterna beskrev att kaptenerna fick mycket uppmärksamhet under en Joëlette-tur vilket uppskattades. Att vara kapten som bestämde beskrevs som det bästa med en Joëlette-tur:

”(barn) Att jag var kaptenen. Jag skrek o så gjorde alla andra det. [.....] Ja. Ja det var det bästa!” (barn)

Social interaktion

Det fanns olika sätt att interagera med andra personer vilket skildrades i olika informanternas beskrivningar av hur barnen interagerade med den sociala omgivningen. Tre exempel gavs på när löparna interagerade med barnen genom att efterhärma:

“Jag sa “hejja!”. Dom gjorde samma! (barn)

Vi brukar göra såhär (vevar med armarna i luften) och säga “JAA!”” (barn)

“X gillar ju o dansa. Och när X sitter i måste vi liksom, det blir den här dansen (visar att X vevar med armarna uppåt i luften). O då så när X börjar dansa så kör vi liksom så då dansar alla liksom likadant” (personlig assistent)

Olika barn använde olika kommunikationssätt som ljud, mimik, gester, kroppsspråk, teckenspråk eller tal. Informanterna beskrev hur löparna interagerade med barnen på olika sätt. Att titta eller peka på personer i omgivningen kunde vara ett sätt för ett barn att visa att hen ville interagera med den personen:

“X tittar på löparna och söker kontakt. Löparna ger uppmärksamhet tillbaka” (personlig assistent)

Andra sätt att interagera som förekom var till exempel att ge slängkyssar, göra high fives, dra i någons kläder, vinka till andra eller sjunga ramsor tillsammans. En informant beskrev hur ett barn sökte kontakt med löpare genom att dra i kläder:

“X gillar oftast att ta typ mössor eller ta armar och typ dra i kläder och sånt.” (personlig assistent)

Informanterna beskrev att den sociala delen i aktiviteten Joëlette-tur uppskattades av barnen. Flera informanter uttryckte att de kunde prata med alla och att det var kul. Under turen pratade löparna om vad som skulle hända, till exempel vart de skulle framföra Joëletten eller om det behövdes dras undan en gren. Löparna och barnet pratade också om hur barnet mår och om vad barnet skulle hitta på när hen inte var ute på Joëlette-tur.

“De frågar hur X mår och dem så ”aa e du taggad?” och ”det här kommer gå jättebra!” och ”vi är superglada att du är här!” och ”det kommer bli så roligt!” alltså det är mycket pepp så liksom.” (personlig assistent)

Även interaktion barnen emellan beskrevs av en informant.

”...och sen till de andra kaptenerna också som åker i själva Joëletten, vinkar till dem” (personlig assistent)

Gemenskap

Gemenskapen och stämningen var ett ämne som återkom i samtliga intervjuer. Flera informanter uttryckte att det var god stämning i gruppen både innan, under och efter Joëlette-turen. Stämningen beskrevs bland annat som inkluderande och familjär.

“Och där är ju väldigt positiv stämning i det här ”glädjeknuff-gänget”. De har lyckats skapa en riktig fin gemenskap och glädje som smittar av sig på x och alla som är med.” (förälder)

“Det är ju jättenyttigt för X älskar gemenskap.” (förälder)

“Det tycker X om, alltså gemenskapen. Så X har ju glädjen o få va med alla andra o känna att X är delaktig.” (förälder)

“Ja, att vi alla är glada” (barn)

”Men så bjuds löparna in i den gemenskapen med X, samtidigt som dom också bjuder in i löpargemenskapen” (personlig assistent)

Flera barn kände sig som en del av löpgemenskapen och att det kändes tryggt med löparna. På olika sätt beskrevs detta. Till exempel att barnen kände sig som en i gänget med löparna eftersom alla gjorde aktiviteten tillsammans. En annan beskrev det som att barnet uppskattade att vara i en stor klunga med andra personer som gjorde liknande. En liknande beskrivning

som förekom var att barnet kände sig som en i ”löpar-gänget” eftersom löparna sprang runt hen och pratade med hen. Det uttrycktes även att det kändes som att man deltar.

”Ja som nu då så känner jag ju inte dem men det var ju ändå dem prata med mig o det kände man ju ändå som att jag deltar liksom.” (barn)

”Asså det känns ju inte som att jag springer, men det känns ändå som att jag är med i gänget.” (barn)

Sociala omgivningen i lopp

Några informanter hade deltagit i lopp med Joëletten. De berättade om uppladdningen och att ta del av den gemensamma spänningen som fanns i luften innan start för alla personer som skulle delta i loppet. De beskrev det som en folkfest där det var musik, applåder och hejarop från publiken.

”Så det här med lopp tycker X ju väldigt mycket om det här lite folkfesten som uppstår och folk som applåderar och det kanske är lite musik och den liksom glädjen och peppen som det är inför och under ett lopp. Det tycker X väldigt mycket om. X tycker liksom om mycket såna saker, musik lite disco-aktigt och sånt där. Det märker jag ju att X blir uppspelt och glad när det är liksom en liten feststämning, folkfest som det blir kring ett lopp.” (förälder)

Diskussion

Resultatdiskussion

Syftet med studien var att undersöka hur barn med funktionsnedsättning upplever fartfyllda turer i naturen med fritidshjälpmidlet Joëlette, utifrån barns, föräldrars och personliga assistenters utsagor. Författarna diskuterar resultaten utifrån kategorierna: *Annorlunda än vanlig rullstol*, *Sinnena aktiveras i naturen* och *Känna sig delaktig i den sociala miljön*. I diskussionen relaterar författarna kategoriernas resultat till tidigare forskning och litteratur samt till den arbetsterapeutiska modellen PEOP (Christiansen et al., 2015).

Resultatet visar att upplevelserna av Joëlette-turer var övervägande positiva. Ett fåtal negativa upplevelser beskrevs och var då kopplade till att det var fysiskt ansträngande att hålla ihop den egna kroppen samt att det gjorde fysiskt ont vid för stora studs eller hopp med Joëletten. Barnen fick positiva upplevelser av hur det kändes att åka, av den sociala omgivningen samt av naturen och vad som fanns att se där. Samtliga barn kände sig delaktiga eller beskrevs av informanterna som delaktiga i aktiviteten Joëlette-tur. Känslan av att vara delaktig framkom till exempel av att stämningen bland gruppmedlemmarna i Glädjeknuff-Skåne smittade av sig på barnen. Att barnen gjorde aktiviteten tillsammans med löparna och att de fick ha inflytande och bestämma under turen gav också en känsla av att vara delaktiga.

Annorlunda än vanlig rullstol

Upplevelserna av Joëlette-turer hade flera återkommande beskrivningar. Det beskrevs bland annat som en kul upplevelse att åka i Joëletten när den hoppade, studsade och skumpade fram genom terrängen. Kielhofner (2012) beskriver kroppsförnimmelser såsom fysisk ansträngning som en faktor vilken relaterar till glädje. Känslan av att det är kul när det hoppar, studsar och skumpar kan relateras till kroppsförnimmelser vilka ger en känsla av glädje. I studierna om Trail-rider (Goodwin et al., 2009; James et al., 2017) kan upplevelserna av studs, hopp och skumpande uteblivit på grund av att Trail-ridern, enligt Adaptive Adventures (2023), inte har stötdämpande hjul. Joëletten har däremot stötdämpande hjul som medför högre och mjukare studs. Att Joëletten endast har ett hjul ansågs möjliggöra för barnen att kunna komma fram i terräng som annars inte är tillgänglig med exempelvis rullstol. Upplevelsen av att nå fram till nya platser framkom även i James et al (2017) och Goodwin et al. (2009) där vuxna med funktionsnedsättning åkte i en Trail-rider. Deltagarna i studierna beskriver att de uppskattade

äventyr och att utforska terrängen som annars är svåra att nå fram till med vanlig rullstol. I Longo et al. (2020) identifierar barn att den fysiska miljön är en av de främsta hindrande faktorerna för delaktighet i fritidsaktivitet. Vid Joëlette-turerna övervinner barnen därmed en av de främsta hindrande faktorerna för delaktighet i fritidsaktivitet. Fritidshjälpmidlet Joëlette ingår i omgivningskomponenten teknologi, och är avgörande i det komplexa samspelet mellan komponenterna person, omgivning, aktivitet och utförande. Görandet och delaktigheten i aktiviteten Joëlette-tur ger således upplevelser som är andra upplevelser än de vanliga i barnens liv. Nya platser, känslor som sprider sig i kroppen gör att Joëlette-turer har förutsättningar att påverka barnens livskvalitet och välbefinnande (se figur 2).

Sinnena aktiveras i naturen

Att ta del av naturen genom att uppleva med sinnena såsom med syn och känsel på olika sätt sågs som positiva upplevelser. Detta styrks av James et al (2017) och Goodwin et al. (2009) studier där resultaten visade att samtliga deltagare uppskattade upplevelsen av att vara ute i naturen. Att med sinnena uppleva att se djur, lövens alla färger och solens strimmor genom träden gav barnen fridfullhet och en lugnande känsla enligt flera informanter. Seo et al (2015) beskriver liknande resultat såsom att naturen har en positiv fysiologisk effekt som ger ett lugn för barnet. Baklien et al. (2016) styrker även resultaten med beskrivningen att naturen ger unga barn en känsla av fridfullhet.

Samspelet mellan person- och omgivnings-faktorer i PEOP kan ses i resultaten (Baum et al., 2015). Att använda sina sinnen för att känna och ta in naturen tillhör personkomponenten och samspelet med omgivningen speglas i att personen känner och tar in omgivningsfaktorer såsom blåst och regn. Sinnesintryck såsom att se något som upplevs spännande kan kopplas till personkomponenten.

Uppleva delaktighet i den sociala miljön

Den sociala miljön innefattar flera faktorer såsom *socialt stöd, sociala och ekonomiska system* samt *kultur och värderingar* (Christiansen et al., 2015). Flera informanter beskrev det sociala stödet i aktiviteten Joëlette-tur, såsom att stämningen var familjär och inkluderande. Stämningen och att vara i rollen som kapten bidrog till att flera barn kände sig viktiga. Känslan att barnen kunde bestämma saker och att löparna prioriterade barnens välmående gjorde att de kände sig delaktiga. Att benämna barnen som kapten och att löparna försöker

göra som kaptenen önskar kan ses som en del av kulturen och värderingarna som gruppmedlemmar i Glädjeknuff-Skåne har. Kultur och värderingar är därmed en omgivningsfaktor som i Joëlette-tur med Glädjeknuff-Skåne främjar görande och delaktighet för barn med funktionsnedsättning.

Informanterna, barnen såsom föräldrar och personliga assistenter, beskrev att barnet fick en känsla av delaktighet tillsammans med löparna och upplevde stämningen som inkluderande och familjär. Detta kan relateras till Heah et al. (2006) studie där barn identifierar ett lyckat deltagande som en glädjefylld aktivitet som barnen utför tillsammans med andra. Vidare stödjer detta delvis resultaten i Jones et al. (2017), som visar på att barnen upplevde att det främjande delaktighet att utföra aktiviteter tillsammans med vuxna. Informanterna uttrycker däremot inte specifikt att det är vuxna löpare som springer vid Joëlette-tur.

Enligt Schreuer et al. (2014) har barn med fysiska funktionsnedsättningar i många fall en begränsad tillgång till fritidsaktiviteter, särskilt sådana med sociala interaktioner. I resultatet från intervjuerna framkom att social interaktion skedde kontinuerligt mellan barnen och löparna under Joëlette-turerna. Interaktion upplevde barnen som väldigt positiv. Från barnen ges det bland annat slängkyssar, hejarop, blickar och glädjetjut. Några informanter beskrev att det var roligt att prata med löparna och människorna som samlas vid Joëlette-turerna. Även interaktion mellan kaptener skedde. En informant beskrev att deltagaren uppskattar att träffa nya människor och att Joëlette-turer var ett sätt att göra det. Den aspekten framkom även i James et al. (2017) studie där deltagarna upplevde ökade sociala möjligheter vid turer med Trail-rider. Avaheden (2022) och Christiansen et al. (2015) skriver om att aktivitet är viktigt för hälsa och välbefinnande och att det stärks ytterligare när en person är delaktig i ett socialt sammanhang, vilket resultaten visade att barn är i Joëlette-turer. I enlighet med PEOP (Christiansen et al., 2015) är det, sociala stödet och dess samspel med personkomponenten som leder till att barnen känner sig delaktiga i interaktionen.

Gemenskapen och den positiva stämningen var något som kom fram i samtliga intervjuer och kan styrkas av resultaten i James et al. (2017) där deltagarna upplevde en känsla av gemenskap. Flera informanter beskrev även att de känner sig som en i gänget med löparna och att det känns som de deltar i Joëlette-turerna eftersom löparna springer runtom dem. Detta

kan relateras till den subjektiva upplevelsen av att engagera sig i en aktivitet (Alunkal Khetani & Coster, 2019; Munkholm, 2019).

Att känna sig trygg med löparna eftersom de har bra kontroll på situationen var något som beskrevs av ett barn. Detta kan jämföras med beskrivningen i Goodwin et al. (2009) att deltagarna, som satt i Trail-ridern, upplevde att beroendet av personerna som framförde Trail-ridern var på deltagarnas villkor. Detta eftersom personerna som framförde Trail-ridern försäkrade deltagarnas bekvämlighet och säkerhet och deltagarna upplevde att de kunde lita på personerna.

Metoddiskussion

En kvalitativ intervjustudie valdes för att bäst svara på studiens syfte där barns upplevelser av Joëlette-turer i naturen skulle beskrivas. Semistrukturerad intervju valdes för att hålla sig inom studiens syfte och för att låta informanterna tala fritt om sina upplevelser. Analysen genomfördes med en induktiv ansats.

Urvalet gjordes genom ett strategiskt urval som enligt Henricsson och Billhult (2012) innebär att informanter väljs ut som kan ge informationsrika beskrivningar av fenomenet, som i denna studie var upplevelser av Joëlette-turer. Rekryteringen skedde via en kontaktperson på den ideella föreningen Glädjeknuff-Skåne som föreslog potentiellt lämpliga informanter vilka uppfyllde inklusionskriterierna. Kontaktpersonen var administratör för Glädjeknuff-Skåne vilket kan ha påverkat valet av vilka medlemmar som kontaktades. Kontaktpersonen kan ha valt personer med en positiv inställning till Glädjeknuff-Skåne. Författarna valde att inte intervjua kontaktpersonen som var en av dem i kontaktlistan på potentiella informanter. Det valet baserades på att intervju med kontaktpersonen hade kunnat påverkas av hens uppdrag och positiva inställning till Glädjeknuff-Skåne. Informanterna var medlemmar i Glädjeknuff-Skåne och deras positiva inställning till Glädjeknuff-Skåne kan således också ha påverkat resultaten i intervjuerna.

Författarna valde informanter utefter en så stor bredd som möjligt av ålder och kön. En person som var nyss fyllda 18 år inkluderades också, trots att det inte uppfyllde inklusionskriterierna, med motiveringen att Joëlette-turerna skedde då personen var under 18 år och det var dessa upplevelser som beskrevs. Författarna valde att intervjua barn men även föräldrar och

personliga assistenter för att representera även de barn som inte hade talat språk. Detta ökade möjligheterna att få upplevelser belysta av fler med olika erfarenheter. Åtta informanter rekryterades utifrån studiens ramar och begränsade tid. Vid större antal informanter i studien hade tillförlitligheten kunnat öka och gett en ännu större bredd.

Inför intervjuerna skapades en semistrukturerad intervjuguide i enlighet med Kristensson (2012). Två pilotintervjuer genomfördes där den ena var med ett barn och den andra med en vuxen som jobbar med barn. Detta utfördes för att testa och utvärdera intervjuguiden som var riktad till barn. Genom utvärderingen kunde författarna dra lärdomar och komplettera intervjuguiden med att omformulera frågor och lägga till frågor vilket Patel och Davidson (2019) rekommenderar. Frågor som innehöll svårare ord valde författarna att omformulera för att anpassa efter målgruppen barn. För att fånga upplevelser som svarar på syftet på ett detaljerat sätt lade författarna till följdfrågor om barnens upplevelser för att fördjupa svaren. Att ha en intervjuguide medförde att författarna, som var oerfarna inom intervjuer, kunde hålla sig inom syftet och kände sig tryggare vid intervjuerna då ett stöd fanns att hålla sig till vilket ökade giltigheten. Att intervjuguiden var semistrukturerad gjorde att författarna kunde ställa följdfrågor för att verkligen gå på djupet på informanternas upplevelser, även om de var oerfarna av att intervju. I kvalitativa studier där ett mindre antal informanter deltar är det av vikt att samla in bra beskrivningar av informanterna, vilket semistrukturerad metod bidrog till. Författarnas val av intervjufrågor och följdfrågor kan ha påverkat resultatet då intervjuaren enligt Henricson och Billhult (2013) ses som en medskapare av texten i en intervjustudie. En styrka i denna studie var att båda författarna var med vid samtliga intervjuer och kompletterade varandra och därmed påverkades resultatet mindre av den enskilde intervjuaren.

Inför varje intervju informerades informanterna om att ljudet spelas in och att det är okej för informanten att avbryta eller pausa om denne önskar. Intervjuerna började med en inledningsfas med enklare frågor vilket gjorde det lättare att komma i gång för att senare gå in mer på djupet. För att öka tillförlitligheten rekommenderar Patel och Davidson (2019) detta för att minska den spänning eller nervositet som kan finnas i början av en intervju. Detta ökar tillförlitligheten av intervjuerna då viss nervositet kan ha försvunnit på detta sätt. Efter intervjuerna frågade författarna om det var okej att återkomma om fler frågor skulle dyka upp i efterhand och att om de kom på något mer så kunde de mejla. Författarna skickade även ut

mejl med ”Tack för din medverkan” till informanterna och att de gärna fick ge återkoppling på hur de upplevde intervjun. Detta för vidare reflektion och lärdom av intervjun för författarna. Tre svar med återkoppling kom tillbaka vilken lades till insamlade data.

Författarna planerade att intervjuerna skulle vara mellan 15–30 minuter. Främst vid intervjuerna med barn tänkte författarna att intervjun skulle vara ganska kort så barnen skulle vara fokuserade under hela intervjun. Även vid intervju med vuxna tänkte författarna att en kortare intervju skulle motivera fler personer till att ställa upp på intervju och inte ta för mycket tid av deras vardag. Vid intervju med barnen hölls tidsramen vid samtliga tre intervjuer. Vid intervju med vuxna drog tiden över vid två intervjuer. Detta berodde i båda fallen på att informanterna hade mycket att dela med sig av, men även på lite tekniska problem i det ena fallet. En av de åtta semi-strukturerade intervjuerna genomfördes i informantens hem. Sju av intervjuerna genomfördes digitalt med ljud, video och skärmdelning. Författarna ser inte att resultatet påverkades av detta då det på båda sätt gick att urskilja kroppsspråk och mimik vilket är en viktig aspekt enligt Patel och Davidson (2019). Författarna hade stor vana av digitala möten men det är däremot inte tydligt hur vana informanterna var vid detta och det kan därmed ha funnits en viss påverkan av detta.

Författarna valde en manifest innehållsanalys enligt Graneheim och Lundman (2004) för att få fram det synliga i resultatet från intervjuerna. I enlighet med Graneheim och Lundman (2004) genomfördes en innehållsanalys där meningsbärande enheter togs ut från de transkriberade intervjuerna som sedan kondenserades, kodades och skapade underkategorier och kategorier. Då upplevelser är väldigt komplext är författarna medvetna om att det är deras tolkning som ligger till grund för denna studies kategorier och underkategorier och kan delas upp annorlunda vid annan tolkning. Båda författarna var delaktiga vid analysen och diskussioner fördes kontinuerligt.

Slutsats och implikationer

Joëlette-turer visade sig i denna studie ge många positiva upplevelser för barn med funktionsnedsättning. Det framkom att Joëlette-turer ger övervägande positiva känslor i kroppen vilket främjar välmående. Barnens upplevelser av att kunna ta del av nya platser i naturen, som är svåra att nå med vanlig rullstol, ansågs vara en betydande fördel. Joëlette-turer bidrar till att främja delaktighet för barn med funktionsnedsättning och de ger tillgång till fysiska miljöer som barnen vanligtvis inte kan nå. Det sistnämnda visar att Joëlette-turer kan övervinna fysiska hinder för framkomlighet, vilket också var en av de främsta hindrande faktorer för delaktighet i fritidsaktiviteter som Longo et al. (2020) identifierade för barn med funktionsnedsättningar. I samma studie identifierades också negativa attityder från omgivningen som en av de främst hindrande faktorerna för barn med funktionsnedsättning att delta i fritidsaktiviteter. Mot bakgrund av det sistnämnda visar resultaten i denna studie att aktiviteten Joëlette-turer ger möjlighet till att skapa positiva attityder och inkludering för barn med funktionsnedsättning.

Författarna ser ur en arbetsterapeutisk synvinkel stor potential inom detta område för att bidra till ökad delaktighet och hälsa för barn med funktionsnedsättning. Eftersom delaktighet i aktivitet vid sociala sammanhang främjar hälsa och välbefinnande menar författarna att aktiviteten Joëlette-tur kan vara av stor vikt för barn med funktionsnedsättning. Då arbetsterapeuter har aktivitet och delaktighet som en grundpelare inom sin yrkesprofession så hoppas författarna att denna kunskap kan bidra till bättre förutsättningar för barn, men även andra åldersgrupper med funktionsnedsättning att delta i fritidsaktiviteter och främja delaktighet och hälsa.

Denna studie är gjord i Glädjeknuff-Skånes sammanhang och författarna anser att utökad forskning inom området krävs för att få ett bredare perspektiv och fördjupade kunskaper om fritidshjälpmedel.

Tack till

Författarna vill rikta ett stort tack till informanterna, kontaktpersonen på Glädjeknuff-Skåne och handledaren.

Referenser

Adaptive adventures. (2023). *Hiking equipment*. Adaptive Adventures.

<https://adaptiveadventures.ca/adaptive-equipment/>

Alunkal Khetani, M. & Coster, W. (2019). Social Participation. I B. A. B. Scheel & G. Gillen (Red.), *Willard and Spackman's occupational therapy* (13 uppl., s. 847-864). Wolters Kluwer.

Avaheden, K. (2022). Delaktighet främjar hälsa hos barn och unga med funktionsnedsättning. I P. Wagman (Red.), *Hälsa och aktivitet i vardagen - ur ett arbetsterapeutiskt perspektiv*. (3 uppl., s.89–98). Sveriges arbetsterapeuter.

Baklien, B., Ytterhus, B., & Bongaart, R. (2016). When everyday life becomes a storm on the horizon: families' experiences of good mental health while hiking in nature. *Anthropology & Medicine*, 23(1), 42-53. <https://doi.org/0.1080/13648470.2015.1056056>

Baum, C., Bass, J., & Christiansen, C. (2015). The person-environment-occupation-performance (PEOP) model. I C. Christiansen, C. Baum & J. Bass (Red.), *Occupational therapy performance, participation and well-being* (4 uppl., s. 49-56). SLACK Incorporated.

Christiansen, C., Baum, C., & Bass, J. (2015). Health, occupational performance, and occupational therapy. I C. Christiansen, C. Baum & J. Bass (Red.), *Occupational therapy, performance, participation, and well-being* (4 uppl. s. 7-22). SLACK Incorporated.

Danielson, E. (2012). Kvalitativ forskningsintervju. I M. Henricson (Red.), *Vetenskaplig teori och metod: Från idè till examination inom omvårdnad* (s. 163–176). Lund: Studentlitteratur.

Erlandsson, L.-K., & Persson, D. (2020). ValMO-modellen: Arbetsterapi för hälsa genom görande (2 uppl.). Studentlitteratur.

1177 Vårdguiden (2023a). Funktionsnedsättning. <https://www.1177.se/barn--gravid/vard-och-stod-for-barn/funktionsnedsattning-hos-barn/samhallsstod-till-barn-med-funktionsnedsattning/> [2023-10-19]

1177 Vårdguiden (2023b). Fritidshjälpmedel. <https://www.1177.se/undersokning-behandling/hjalpmedel/sa-far-du-ett-hjalpmedel/fritidshjalpmedel/> [2023-10-19]

Glädjeknuff-Skåne. (26 september 2023). *Glädjeknuff-Skåne*. Facebook.

<https://www.facebook.com/groups/332754521002555>.

Goodwin, D., Peco, J., & Ginther N. (2009). Hiking excursions for persons with disabilities: experiences of interdependence. *Therapeutic recreation journal*. 43(1), 43-55.

Graneheim och Lundman (2012). Kvalitativ innehållsanalys I P. Granskär & Höglund-Nielsen (Red.), *Tillämpad kvalitativ forskning inom hälso- och sjukvård*. (2 uppl., s.187-201).

Studentlitteratur

Heah, T., Case, T., McGuire, B., & Law, M. (2006). Successful participation: The live experience among children with disabilities. *Canadian journal of occupational therapy*. 74(1), 38-47. <https://doi.org/10.2182/cjot.06.10>

Henricson, M., & Billhult, A. (2012). Kvalitativ design. I M. Henricson (Red.), *Vetenskaplig teori och metod: Från idé till examination inom omvårdnad* (s. 129–138). Lund:

Studentlitteratur AB.

James, L., Shing, J., Mortenson, B., Mattie, J., & Borisoff, J. (2018). Experiences with perceptions of an adaptive hiking program. *Disability and rehabilitation*. 40(13), 1584–1590. <https://doi.org/10.1080/09638288.2017.1302006>

Joëlette Sverige. (2023). *Tre decennier på rull*. <https://joelette.se/allt-om-joeletten/historia-anvandare/>

Jones, M., Hocking, C., & McPherson, K. (2017). Communities with participation-enabling skills: a study of children with traumatic brain injury and their shared occupations. *Journal of occupational science*. 24(1), 88-104. <http://dx.doi.org/10.1080/14427591.2016.1224444>

Kielhofner, G. (2012). *Model Of Human Occupation: Teori och tillämpning*. Studentlitteratur.

Kristensson, J. (2014). *Handbok i uppsatsskrivande och forskningsmetodik för studenter inom hälso- och vårdvetenskap*. Natur & Kultur.

Longo, E., Rodrigues, I., Pinheiro, E., Náríma, H., Marta, B., & Orgaz, B. (2020). I want to play: Children with cerebral palsy talk about their experiences on barriers and facilitators to participation in leisure activities. *Pediatric physical therapy*, 32(3), 190-200.

<https://doi.org/10.1097/pep.0000000000000719>

Graneheim, U. & Lundman, B. (2012). Kvalitativ innehållsanalys I P. Granskär & Höglund-Nielsen (Red.), *Tillämpad kvalitativ forskning inom hälso- och sjukvård*. (2 uppl., s.187–201). Studentlitteratur

Munkholm, M. (2019). Aktivitet och hälsa. I A.-C. Eliasson, H. Lidström, M. Peny-Dahlstrand (Red.), *Arbetsterapi för barn och ungdom* (s.43–64). Studentlitteratur.

Myndigheten för delaktighet. (14 september 2022). *Föräldrar till barn med funktionsnedsättning*. Myndigheten för delaktighet. <https://www.mfd.se/resultat-och-uppfoljning/kunskapsunderlag/funktionshinderspolitikens-utveckling/foraldrar-till-barn-med-funktionsnedsattning/>

Orban, K. (2016). *Familjens aktivitetsmönster*. I A.-C. Eliasson, H. Lidström & M. Peny-Dahlstrand (Red.), *Arbetsterapi för barn och ungdom* (s.35–42). Studentlitteratur.

Patel, R. & Davidson, B. (2019). *Forskningsmetodikens grunder*. (5 uppl.). Studentlitteratur

Regeringskansliet. (2 oktober 2021). *Sveriges återkommande rapportering om efterlevnaden av FN:s konvention om barns rättigheter*. <https://www.regeringen.se/internationella-mr-granskningar-av-sverige/2012/07/sveriges-aterkommande-rapportering-om-efterlevnaden-av-crc/>

Rörelsehindrade barn & ungdomar Skåne. (22 december 2023). *Vår nya Joëlette!*

Rörelsehindrade barn & ungdomar Skåne. <https://skane.rbu.se/var-nya-joelette/>

Robinson Johnson, K., & Dickie, V. (2019). What is occupation? I B. A. B. Schell. & G. Gillen. (Red.), *Willard and Spackman's occupational therapy* (13 uppl. s.2-10). Wolters Kluwer.

Seo, S.C., Park, C-W., Yoon, W.S., Choung, J.T., & Yoo, Y. (2015). Clinical and immunological effects of a forest trip in children with asthma and atopic dermatitis. *Iranian journal of allergy, asthma and immunology*. 14(1), 28-36.

Schreuer, N., Sachs, D., & Rosenblum, S. (2014). Participation in leisure activities: differences between children with and without physical disabilities. *Research in developmental disabilities*, 35(1), 223-233. <https://doi.org/0.1016/j.ridd.2013.10.001>

Seo, S.C., Park, C-W., Yoon, W.S., Choung, J.T., & Yoo, Y. (2015). Clinical and immunological effects of a forest trip in children with asthma and atopic dermatitis. *Iranian journal of allergy, asthma and immunology*. 14(1), 28–36.

Socialstyrelsen. (2023) *Internationell klassifikation av funktionstillstånd, funktionshinder och hälsa, (ICF)*. [Broshyr]. Stockholm. [Internationell klassifikation av funktionstillstånd, funktionshinder och hälsa \(ICF\) \(socialstyrelsen.se\)](https://www.socialstyrelsen.se/ICF)

Song, M.K., Bang, K-S., Kim, S., Lee, G. & Jeong, Y. (2020). Effects of an urban forest-based health promotion program on children living in group homes. *Journal of psychosocial nursing & mental health services*. 58(6), 18-29. <https://doi.org/10.3928/02793695-20200406-01>

Steinhardt, F., Ullenhag, A., Jahnsen, R., & Dolva, A-S. (2021). Perceived facilitators and barriers for participation in leisure activities in children with disabilities: perspectives of children, parents and professionals. *Scandinavian journal of occupational therapy*, 28(2), 121-135. <https://doi.org/10.1080/11038128.2019.1703037>

UNICEF. (2009). *Barnkonventionen*. UNICEF. <https://unicef.se/barnkonventionen/las-texten>

(Paus erbjuds vid behov under intervjuens gång.) (Bild på barn som åker Joëlette i naturen kommer visas under intervjuens gång.) Funktionsnedsättning? (ej fråga barnet, fråga anhörig)

Bakgrundsfrågor / Inledningsfas:

- Berätta om dig själv
- Vad tycker du om att göra?
- Ålder?
- Favoritfärg?
- Varför tror du att vi vill fråga dig om saker?
- Har du åkt Joëlette många gånger?

Övergripande upplevelser av Joëlette

- (Vad tänker du när du ser den här bilden? Vilka känslor får du?)
- Tycker du om att vara ute i naturen? *Följdfrågor om hur det känns.*
- Vill du berätta någonting om när du åkt Joëlette?

Känslor

- Hur känns det att åka? *Beskriv*
- På vilket sätt känns det? *(Tycker du det är kul eller tråkigt? Blir du glad?)*

Delaktighet

- Vad brukar du göra först när du kommer till Glädjeknuff?
- Vad tycker du om att göra detta tillsammans med andra?
- Får du bestämma något under Joëlette-turen? *Vad?*
- Känner du dig som en i gänget med löparna? (på vilket sätt, varför inte?)
- Vad gör du när du sitter i Joëletten?
- Är det någon som pratar med dig när du sitter i Joëletten?
- Brukar du säga något till löparna/de som springer ute på turen?
- Brukar löparna säga något tillbaka då?
- Vad brukar löparna säga till dig?
- Hur känns det då?
- Brukar du prata med någon efter Joëlette-turen?
- Tycker du om att prata med de efter turen?
- Fördel/nackdel med Joëlette jämfört med andra hjälpmedel?
- Något mer du vill berätta? Får vi återkomma till dig vid fler frågor?

(Paus erbjuds vid behov.)

Bakgrundsfrågor / Inledningsfas

- Berätta hur du känner ”barnets namn”
- Ålder?
- Funktionsnedsättning?
- Berätta om barnet
- Vad tycker barnet om att göra
- Hur många gånger har barnet åkt Joëlette?
- Har du sprungit med? Hur många gånger?
- Övergripande upplevelser av Joëlette*
- Vad vill du berätta hur ”barnets namn” upplever Joëlette-turer?
- Tänker du att barnet tycker om att vara i naturen? *Ev: Tycker barnet om att vara utomhus i vardagen?*

Känslor

- Vilka känslor ger barnet uttryck för? *Innan, under och efter turen?*
(Ev: Tycker ”barnets namn” att det är kul eller tråkigt?)
- På vilket sätt märker du det?

Delaktighet

- Vad brukar **barnet** göra först när han/hon kommer till Glädjeknuff?
- Vad tycker **barnet** om att göra detta tillsammans med andra tänker du?
- Får **barnet** bestämma/påverka något under Joëlette-turen? *På vilket sätt?*
- Tänker du att **barnet** känner sig som en i gänget? *På vilket sätt?*
- Vad gör **barnet** när han/hon sitter i Joëletten?
- Brukar löparna prata med **barnet** när de är ute med Joëletten?
- Vad brukar löparna säga till **barnet**?
- Brukar **barnet** säga/förmedla något tillbaka?
- Kan du beskriva dina tankar kring hur **barnet** påverkas av att vara delaktig i Joëlette-turer?
- Brukar **barnet** umgås med någon mer än löparna innan eller efter Joëlette-turen? *(Om ja, tänker du att **barnet** tycker om att samspela med andra då? Innan eller efter?)*
- Hur upplever DU Joëlette-turer?
- Övrigt att dela med sig av? Får vi återkomma vid fler frågor?

